

Fare for kvikkleireskred, Meråker kommune

Kartlegging og klassifisering av fareområder

20041429-1

10 oktober 2005

Oppdragsgiver: Norges geologiske undersøkelse

Kontaktperson: Terje H. Bargel
Kontraktreferanse: Avtaledokument om Kartlegging
av fare og risikosoner for
leirskred, 2004

For Norges Geotekniske Institutt

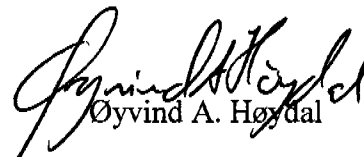
Prosjektleder:

Odd Gregersen

Rapport utarbeidet av:

Odd Gregersen

Kontrollert av:

Øyvind A. Høydal

Arbeid også utført av:

Trond Vernang

Sammendrag

Det er foretatt en kartlegging av områder med fare for kvikkleireskred i Meråker kommune. Kartleggingen er basert på studier av kvartærgeologi, topografi og utførte grunnundersøkelser. Likeledes er det gjennomført en klassifisering av faresonene med hensyn på faregrad, konsekvens og risiko.

Resultatene er presentert på kart; se tegning 03, 04 og 05. Av de 4 kartlagte kvikkleiresonene i Meråker kommune, er ingen kommet i høyeste faregradklasse, 2 i høyeste konsekvensklasse og 1 er kommet i høyeste risikoklasse og 1 i nest høyeste risikoklasse.

Det anbefales utført supplerende grunnundersøkelser for de 2 sonene i høyeste og nest høyeste risikoklasse. Hensikten med de supplerende undersøkelsene er å oppnå en best mulig bestemmelse av sikkerheten mot skred, samt å vurdere behovene for stabiliserende og/eller erosjonssikrende tiltak.

Innhold

1	INNLEDNING.....	4
2	GENERELL BESKRIVELSE AV GRUNNFORHOLDENE.....	4
3	LOKALISERING AV POTENSIELLE FARESONER.....	5
4	KLASSIFISERINGSMETODE.....	5
5	RESULTATER AV EVALUERINGEN.....	7
6	SUPPLERENDE UNDERSØKELSER.....	7
7	PLAN - OG BYGGESAKSARBEID INNENFOR FARESONER.....	8
8	PLAN - OG BYGGESAKSARBEID UTENFOR FARESONER.....	8
9	REFERANSER.....	10

Vedlegg

Vedlegg A: Veiledning ved bruk av faregrad-, konsekvens- og risikokart.

Vedlegg B: Sikkerhetsmessige vurderinger ved små inngrep i kvikkleiresoner

Kartbilag

01	Oversiktskart	M = 1 : 50 000
02	Situasjonskart	M = 1 : 20 000
03	Faregradskart	M = 1 : 10 000
04	Konsekvenskart	M = 1 : 10 000
05	Risikokart	M = 1 : 10 000

Kontroll- og referanseside

1 INNLEDNING

På oppdrag fra NGU, har NGI foretatt en vurdering av faren for større kvikkleireskred i Meråker kommune. Bakgrunnen for oppdraget var at det var påvist kvikkleire ved boligfeltet Krogstadmarka, ref. /4/, og at stabilitetsanalyser viste lav sikkerhet. Dette området er nå sikret ved nedplanering og utlegging av stabiliserende motfyllinger.

Grunnlaget for NGIs arbeid har vært kvartærgeologisk kart, utarbeidet av NGU ref. /3/. Arbeidet har omfattet kartstudier med feltbefaringer, utarbeidelse av boreprogram, oppfølging av grunnundersøkelser (Multiconsult, ref. /1/), vurdering av faresoner samt klassifisering av faresonene.

2 GENERELL BESKRIVELSE AV GRUNNFORHOLDENE

Dalføret innenfor Stjørdal var rett etter siste istid en fjord der leire ble avsatt helt opp til Meråker. Grense for marine avsetninger (MG) ligger i dag på 170 – 175 moh. I takt med landhevingen har elva gravd seg ned og til siden og fjernet leire mens sand og grus har blitt avsatt.

I de sentrale og lavere liggende delene av dalføret nær Stjørdalselva, er hav- og fjordavsetningene dekket av sandige og grusige elveavsetninger i terrasser på forskjellige nivå, ref /3/. Elveavsetningene utgjør stedvis bare et tynt lag i toppen av terrassene og de finkornige hav- og fjordavsetningene stikker frem i skråningene nedenfor terrassekantene. Det synes å være en generell tendens at hav- og fjordavsetningene er mer leirrike i de lavtliggende, sentrale deler av dalføret under elveterrassene enn langs dalsidene der de synes mer siltholdige. Langs dalsidene er bekker og raviner flere steder erodert ned til fjell. De mest markante skredgropene som involverer hav- og fjordavsetninger finnes da også i de sentrale delene av dalføret ved Stormyra, et område som ligger like sørøst for Krogstadmarka, der kvikkleire er registrert. Enkelte noe mindre skredgropene er også registrert nær sentrum av Meråker, langs dalsidene ved Krogstadmarka og ved Gudå. I noen av disse områdene er det også registrert noen aktiv erosjon i form av erosjonssår og utglidninger påskråninger, i raviner og langs bekk og elv. Aktiv erosjon av nevneverdig grad utenfor større skredgropene er registrert langs bekken mellom Sjurdsneset og Mårråk.

Erosjon i leirområder består blant annet av elve- og bekkeerosjon som skaper raviner. Når skråninger når kritiske verdier for høyde eller helning, utløses større og mindre skred. Den vanligste naturlige utløsende årsak til kvikkleireskred er erosjon. Skredene er en direkte følge av bratte og høye skråninger. I et geologisk perspektiv begrenses erosjon av fjell eller terskler i vassdraget. Stor dybde til fjell eller nedenforliggende stabilt vannspeil gir et større erosjonspotensiale med dypere raviner enn der dybde til fjell er mindre. Utvasking av salter i leire gir "kvikk" leire og større, mer tilbakeskridende skred enn en har i ikke-kvikk leire. Kvikkleire som ikke er utløst i et skred, vil

seinere kunne gli ut når forholdene ligger til rette. Påviste faresoner gir indikasjon om slike steder.

Menneskelige inngrep som bekkelukkinger, rør under veier og steinplastring i bunn av elver gir kunstige erosjonsterskler som hindrer videre senkning av bekkene. Bekkelukking er ofte foretatt sammen med bakkeplanering og gir mer stabile skråninger etter ferdigstillelse.

3 LOKALISERING AV POTENSIELLE FARESONER

Lokaliseringen av faresonene bygger på studier av geologiske og topografiske forhold samt vurdering av resultatene av grunnundersøkelsene.

Faren for kvikkleireskred er begrenset til områder med marine avsetninger, det vil si avsetninger hvor det kan dannes kvikkleire. For at skred skal kunne inntreffe, må leiren stå med skjærspenninger nær bruddtilstand. Det vil si at det må være en viss minimum høydeforskjell innen området for at skred skal kunne skje. Nedre grense for denne skråningshøyden er satt til 10 m i dette studiet. Dette er i overensstemmelse med utførte analyser som viser at større skred i ravineområder stort sett skjer der skråningshøyden er større enn 10 m. Det er også satt en nedre grense på et områdes størrelse for å inngå i vurderingen. I samsvar med NGIs praksis for betegnelsen "kvikkleireskred" er denne grensen satt til 10 mål.

Det skal påpekes at det også utenfor de påviste sonene kan inntreffe kvikkleireskred i marine avsetninger. For disse områdene anser vi imidlertid at det er mindre sannsynlig for at store skred (større enn 10 mål) vil forekomme. **Det vil alltid være planlegger/tiltakshavers ansvar å fremskaffe relevant informasjon om forholdene og bringe på det rene hvorvidt et område kan være utsatt for skredfare, PBL, § 68.**

Kartleggingen har resultert i at 4 områder er lokalisert som potensielt skredfarlige, henholdsvis sonene Krogstadmarka, Merakernes, Knippet og Laulia, se situasjonskart figur 02.

4 KLASSIFISERINGSMETODE

Faresonene er klassifisert med hensyn til faregrad, konsekvens og risiko. Det er benyttet en kvalitativ metode basert på poengverdier, ref. /2/.

Faregrad er evaluert på grunnlag av topografiske, geotekniske og hydrologiske kriterier. Konsekvens er evaluert etter graden av urbanisering i sonen: antall boenheter, arbeidsplasser, veier, toglinjer, kraftlinjer etc.

Evalueringen gjøres på grunnlag av kriteriene som fremgår av tabellene 1 og 2, se neste side.

Tabell 1 Evaluering av skadekonsekvens

Faktorer	Vekt-tall	Konsekvens, score			
		3	2	1	0
Boligheter, antall	4	Tett > 5	Spredt > 5	Spredt < 5	Ingen
Næringsbygg, personer	3	> 50	10 – 50	< 10	Ingen
Annen bebyggelse, verdi	1	Stor	Betydelig	Begrenset	Ingen
Vei, ÅDT	2	>5000	1001-5000	100-1000	<100
Toglinje, baneprioritet	2	1 – 2	3 – 4	5	Ingen
Kraftnett	1	Sentral	Regional	Distribusjon	Lokal
Oppdemning/flom	2	Alvorlig	Middels	Liten	Ingen
Sum poeng		45	30	15	0
% av maksimal poengsum		100 %	67 %	33 %	0 %

Tabell 2 Evaluering av faregrad

Faktorer	Vekt tall	Faregrad, score				
		3	2	1	0	
Tidligere skredaktivitet	1	Høy	Noe	Lav	Ingen	
Skråningshøyde, meter	2	>30	20 – 30	15 – 20	<15	
Tidligere/nåværende terrengnivå (OCR)	2	1,0-1,2	1,2-1,5	1,5-2,0	>2,0	
Poretrykk	Overtrykk, kPa:	3	> + 30	10 – 30	0 – 10	Hydrostatisk
	Undertrykk, kPa:	-3	> - 50	-(20 – 50)	-(0 – 20)	
Kvikkleiremektighet	2	>H/2	H/2-H/4	<H/4	Tynt lag	
Sensitivitet	1	>100	30-100	20-30	<20	
Erosjon	3	Aktiv/glidn.	Noe	Lite	Ingen	
Inngrep:	forverring	3	Stor	Noe	Liten	Ingen
	forbedring	-3	Stor	Noe	Liten	
Sum		51	34	16	0	
% av maksimal poengsum		100 %	67 %	33 %	0 %	

Faregrad og konsekvens er delt inn i tre klasser etter resultatet av evalueringen:

Faregrad: Lav (1) Middels (2) Høy (3)
 Konsekvens: Mindre alvorlig (1) Alvorlig (2) Meget alvorlig (3)

Faregrad – og konsekvensevurderingene er grunnlaget for bestemmelse av risikoklasse: risiko = faregrad x konsekvens. Risiko er inndelt i fem klasser, hvorav 5 er høyeste risiko.

5 RESULTATER AV EVALUERINGEN

Resultatene av evalueringen er vist i etterfølgende tabell og er presentert på de tre temakartene, henholdsvis for faregrad, konsekvens og risiko, tegning 03, 04 og 05.

ID	Faresone	Faregradklasse	Konsekvensklasse	Risikoklasse
1358	Laulia	middels (2)	meget alvorlig (3)	5
1359	Knippet	middels (2)	alvorlig (2)	4
1360	Merakernes	middels (2)	alvorlig (2)	3
1361	Krogstadmarka	lav (1)	meget alvorlig (3)	3

Det skal bemerkes at det er utført omfattende stabiliserende tiltak for faresone Krogstadmarka. Tiltakene er innarbeidet i faregradevalueringen, og er årsak til at evalueringen har gitt som resultat faregradklasse lav.

Fordelingen av antall soner mellom de ulike klassene, er som følger:

Faregrad

Klasse:	Høy	Middels	Lav
Antall soner:	0	3	1

Konsekvens

Klasse:	Meget alvorlig	Alvorlig	Mindre alvorlig
Antall soner:	2	2	0

Risiko

Klasse:	5	4	3	2	1
Antall soner:	1	1	2	0	0

Risikoevalueringen viser altså at en sone, Laulia, har kommet i høyeste risikoklasse og en i nest høyeste risikoklasse, sone Knippet.

6 SUPPLERENDE UNDERSØKELSER

NGI anbefaler at det utføres supplerende grunnundersøkelser for soner i de høyeste risikoklassene, klasse 4 og 5. Likeledes bør dette vurderes også for soner i faregradklasse "høy", som ikke er kommet i risikoklassene 4 og 5.

Behovet for supplerende undersøkelser skyldes at evalueringen, som oftest, er basert på lite informasjon om grunnforholdene. De supplerende undersøkelsene

skal gi grunnlag for en forbedret evaluering av faregraden, samt gi grunnlag for en gjennomføring av stabilitetsanalyser slik at behovet for eventuelle sikringstiltak kan bestemmes.

Faregradevaluering, utført på grunnlag av mangelfull informasjon om grunnforholdene, skal være noe konservativ/forsiktig antatt. Det vil si at sonen kan være angitt for stor, det kan være angitt sone hvor det ikke er reell fare for kvikkleireskred, eller faregraden kan være estimert for høyt. Supplerende undersøkelser vil bedre grunnlaget for vurdering av disse forholdene.

I Meråker har sonene Laulia og Knippet kommet i de to høyeste risikoklassene. For disse sonene anbefales det utført supplerende undersøkelser. Slike undersøkelser kan vise at det bør gjennomføres sikringstiltak.

7 PLAN - OG BYGGESAKSARBEID INNENFOR FARESONER

Utbygging innenfor kvikkleiresoner er en stor utfordring idet det må tas stilling til vanskelige stabilitetsmessige spørsmål. For det første må stabiliteten for hele faresonen analyseres. Dette gjøres for å vurdere hvorvidt det kan inntreffe skred av slikt omfang at utbygningsområdet kan bli truet. Utbygningsområdet må friskmeldes med hensyn til slike skred før utbygging kan påbegynnes. Likeledes må det vurderes om byggevirksomheten i seg selv kan føre til at skred blir utløst, i byggefasen eller etter utbygging.

Utbygging vil imidlertid ofte være mulig, men under forutsetning av gode retningslinjer og at prosedyrer blir fulgt. NGI har, i samarbeid med NVE, utarbeidet retningslinjer til hjelp i arbeidet med plan- og byggesaker innenfor faresoner. Det henvises til rapportens Vedlegg A "Bygging i kvikkleireområder. Veiledning for arealplanlegging og byggesaksbehandling". Retningslinjene er i prinsippet basert på at det stilles krav til geotekniske uttreninger og risiko-analyse avhengig av byggeprosjektets alvorlighetsgrad.

Som det fremgår av Veiledning A, kan det gjennomføres enkelte mindre inngrep i faresoner uten at det er behov for grunnundersøkelser eller geoteknisk assistanse. Vedlegg B "Veiledning ved små inngrep i kvikkleiresoner" gir råd om hvordan slike arbeider skal kunne gjennomføres på en sikkerhetsmessig tilfredsstillende måte.

8 PLAN - OG BYGGESAKSARBEID UTENFOR FARESONER

Det skal gjøres oppmerksom på at det kan finnes skredfarlige kvikkleireområder også utenfor de angitte faresonene. Faresonene er resultat av en regional kartlegging og har først og fremst hatt som mål å lokalisere og klassifisere områder hvor det kan være fare for store skred (~10 mål). Det er derfor alltid nødvendig at forekomster av kvikkleire kartlegges og skredfare vurderes ved inngrep i områder med marin leire. Dersom kvikkleire blir påvist

og topografien tilsier at skredfare kan være tilstede, anbefales at de samme krav legges til grunn for den geotekniske prosjekteringen som ved byggevirksomhet innenfor faresoner.

9 REFERANSER

- /1/ Multiconsult AS. Kvikkleirekartlegging, Meråker. Rapport 410986, datert 13.01.2005.
- /2/ Norges Geotekniske Institutt. Vurdering av risiko for skred. Metode for klassifisering av faresoner, kvikkleire. Rapport 20001008-2, rev.2, datert 16.desember 2002
- /3/ NGU. Løsmassekartlegging som grunnlag for leirskredundersøkelser i dalføret langs Stjørdalselva, Meråker kommune, Nord-Trøndelag. Foreløpig rapport, august 2003.
- /4/ Multiconsult AS. Krogstadmarka, Meråker. Grunnundersøkelser. Rapport 300851, datert 18.06.2002.

VEDLEGG A

Vedlegg A

Veiledning ved bruk av faregrad-, konsekvens- og risikokart

OMFANG

Den foreliggende veiledningen omhandler bruken av faregrad-, konsekvens- og risikokartene med tanke på det offentlige plan- og byggesaksarbeid.

Kartene viser områder hvor det kan være fare for kvikkleireskred, **skred som kan få stor utstrekning, større enn 10 dekar**, og er en videreføring av de tidligere “kvikkleirekartene”. Soner som tidligere var klassifisert som “potensielt skredfarlige kvikkleiresoner” er nå klassifisert i mer detalj med hensyn til **sannsynlighet for skred (faregrad), konsekvens og risiko**.

MÅLSETTING

Målsettingen med kartene er å oppnå økt sikkerhet mot leirskred. Ved å ta i bruk den kunnskapen som ligger i kartene, vil den samfunnsmessige belastningen ved leirskred kunne reduseres vesentlig:

- **Sikring av eksisterende fareområder.** Klassifiseringen av faresonene har identifisert sonene med “høyest risiko”, soner der den samfunnsmessige skaden blir størst dersom skred inntreffer. Behovet/nytten for sikringstiltak vil her være størst. Bruk av skredfaredata vil således gi grunnlag for prioritering av ressursene i arbeidet med sikring mot skred, mer sikkerhet for pengene. NVE har tatt skredfaredata i bruk i sitt arbeid med sikring mot skred i vassdrag.
- **Byggevirksomhet innenfor kvikkleiresoner.** Alle soner er klassifisert med hensyn til sannsynlighet for skred, faregraden. Soner med høy faregrad er identifisert. Denne informasjonen kan brukes for å unngå at nye byggeprosjekter igangsettes før skredfare er undersøkt i detalj og eventuelle sikringstiltak iverksatt. Skredfaredata vil derfor være nyttige redskap for planleggere, forvaltere, politikere og andre som har behov for en god oversikt over arealressursene og deres egnethet til ulike formål.
- **Beredskap.** I situasjoner med akutt skredfare vil skredfaredata være til hjelp i vurderingen av behovet for eventuell evakuering av personer.

KLASSIFISERINGSMETODE

Faregrad og konsekvens er evaluert for hver enkelt sone. Det er benyttet en kvalitativ metode basert på poengverdier /1/. Faregrad er evaluert på grunnlag av topografiske, geotekniske og hydrologiske kriterier. Konsekvens er evaluert etter graden av menneskelig aktivitet i sonen: antall personer, bebyggelse, veier, toglinjer, etc. Faregrad og konsekvens er delt inn i tre klasser etter resultatet av evalueringen:

Faregrad:	Lav	Middels	Høy
Konsekvens:	Mindre alvorlig	Alvorlig	Meget alvorlig

Faregrad- og konsekvensevalueringen er grunnlaget for bestemmelse av risikoklasse:
Risiko = faregrad x konsekvens. Risiko er inndelt i fem klasser, hvorav 5 er høyeste risiko.

BRUKEN AV FAREGRAD -, KONSEKVENNS - OG RISIKOKART

Skred i kvikkleire vil som oftest få langt større omfang enn skred i ikke kvikk leire. Ved byggevirksomhet i en kvikkleiresone bør det derfor stilles større krav med hensyn til sikkerhet, både i prosjekteringsfasen og i anleggsfasen. Forhold en må være spesielt oppmerksom på vil være:

- Kan byggetomta bli berørt av skred som utløses utenfor tomta?
- Kan selve byggevirksomheten utløse skred som vil berøre tredje person?

Kravet til sikkerhet vil avhenge av i hvilke risikoklasse sonen er, byggeprosjektets kategori og prosjektets innvirkning på stabilitetsforholdene. I det etterfølgende er det utarbeidet forslag til retningslinjer ved utbygging i kvikkleiresoner.

Utbyggingsprosjektene er inndelt i fire kategorier: A, B, C og D.

A. Prosjekter som innebærer tilflytting av mennesker til sonen

Prosjekter som kommer i denne kategori er boligprosjekter, skoler, institusjoner, industri- og næringsbygg etc.

Ved all ny byggevirksomhet, som innebærer tilflytting til sonen, stilles det ekstra krav til den geotekniske sikkerhetsvurderingen:

- Mulige lokaliteter hvor skred kan bli utløst identifiseres. Maksimal utstrekning av eventuelle skred markeres. Evalueringen viser om det aktuelle utbyggingsområdet kan bli berørt av skred, initiert fra ett eller flere steder i sonen(e).
- ROS-analyse skal utføres. Sonen(e) deles inn i delsoner, avhengig av terrengforholdene. ROS-analyse skal utføres for de delsonene hvor det er vist at det kan utløses skred som kan berøre utbygningsområdet. Faregradnivåene bestemmes. Analysen skal omfatte både nåsituasjonen og situasjonen etter utbygging.
- Det kreves faregradklasse lav før utbygging igangsettes. Dette vil i de fleste tilfelle innebære gjennomføring av stabiliserende tiltak. Gjennomføring av utbyggingen skal ikke medføre en forverring av faregraden.
- Stabilitetsanalyser skal gjennomføres. Tilstrekkelig beregningsmessig sikkerhet mot skred skal dokumenteres både i byggefasen og permanent. Alternativt skal det dokumenteres at beregningsmessig sikkerhet er økt i vesentlig grad.
- Kontroll av ROS-analyse og stabilitetsberegninger. For soner ut mot vassdrag skal analysene forelegges NVE for kontroll. For alle andre soner fremlegges resultatene for kommunen for kontroll.

B. Prosjekter som gjelder viktige samfunnsmessige funksjoner

Prosjekter som kommer i denne kategori er Europa- og Riksveier, toglinjer (baneprioritet 1 og 2), større vannforsynings- og kloakkanlegg, sentralt kraftnett og lignende.

Ved all byggevirkosomhet som gjelder viktige samfunnsmessige funksjoner stilles det samme krav til den geotekniske sikkerhetsvurderingen som for prosjektkategori A, med unntak av:

- **ROS-analyse.** For soner i faregradklasse middels og høy, tillates det at prosjekter gjennomføres så fremt ROS-analysen viser en reduksjon i faregrad både i anleggsfasen og permanent.

C. Prosjekter som ikke innebærer tilflytting, men som kan påvirke stabilitetsforholdene i vesentlig grad

Prosjekter som kommer i denne kategori er veier, grøfteanlegg, planeringsarbeider, oppfyllinger og lignende.

Det stilles følgende krav til den geotekniske sikkerhetsvurderingen:

- **Stabilitetsanalyser skal gjennomføres.** For soner i middels eller høy faregradklasse skal det dokumenteres at prosjektet medfører en forbedring av sikkerheten både i byggefasen og permanent, alternativt kan tilstrekkelig beregningsmessig sikkerhet dokumenteres.

For soner i lav faregradklasse skal det dokumenteres at prosjektet ikke medfører en forverring av sikkerheten, verken i byggefasen eller permanent, alternativt skal tilstrekkelig beregningsmessig sikkerhet dokumenteres.

- **Kontroll av stabilitetsberegninger.** Resultatene fremlegges for kommunen for kontroll.

D. Prosjekter som ikke medfører tilflytting, og som i liten grad påvirker stabilitetsforholdene

Prosjekter som kommer i denne kategori er små tilbygg (< 10 m²), grunne grøfter (< 2 m dybde), mindre planeringsarbeider (< 1000 m³) og små oppfyllinger (< 1 m tykkelse) og lignende.

- **Stabilitetsanalyser skal gjennomføres.** For soner i faregradklasse høy skal det dokumenteres at prosjektet ikke medfører en forverring av sikkerheten, alternativt skal tilstrekkelig beregningsmessig sikkerhet dokumenteres. Dokumentasjonen skal omfatte både byggefasen og permanent.

For soner i faregradklasse middels og lav anvendes "Sikkerhetsmessige vurderinger ved små inngrep i kvikkleiresoner", se vedlegg 1.

- **Kontroll av stabilitetsvurderinger.** Resultatene fremlegges for kommunen for kontroll.

Geoteknisk bistand, når og hvordan. Sammenstilling av anbefalinger fra pkt A, B, C og D:

Prosjektkategori	ROS-analyse	Stabilitets-analyse	Rettledning	Ekstern kontroll
A. Tilflytting av mennesker: Boliger, skoler, institusjoner, industri- og næringsbygg o.l.	Høy Middels	Høy Middels Lav		Høy Middels Lav
B. Viktige samfunnsmessige funksjoner: Hovedveier, Toglinjer, VAR-anlegg og sentralt Kraftnett o.l.	Høy Middels	Høy Middels Lav		Høy Middels Lav
C. Ingen tilflytting, påvirker stabiliteten: Veier, grøfter, planeringer og oppfyllinger o.l.		Høy Middels Lav		Høy Middels Lav
D. Ingen tilflytting, liten påvirkning på stabilitetsforholdene: Små tilbygg (< 10 m ²), grunne grøfter (<2 m), mindre planering (<1 000 m ³) og små oppfyllinger (<1 m) o.l.		Høy	Middels Lav	

Forklaring.

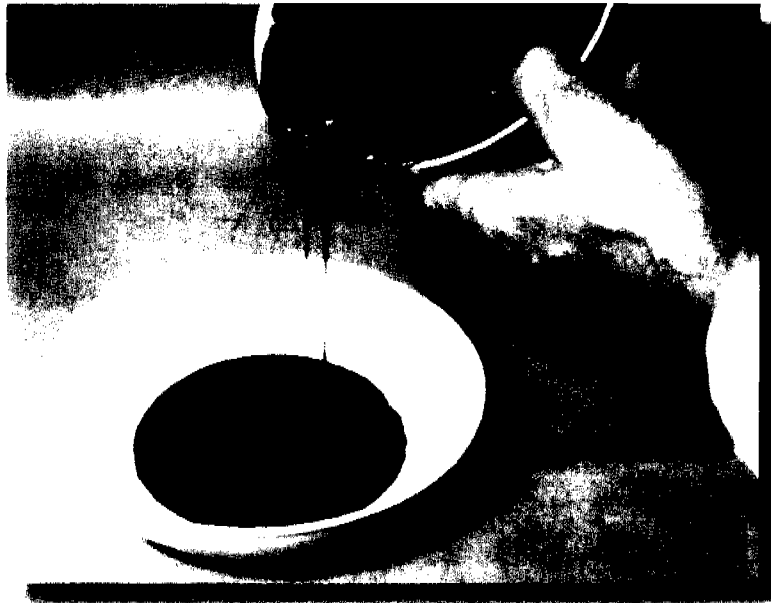
- Høy, Middels, Lav: faregradklasser
- Rettledning: Rettledning ved små inngrep i/ved skråninger i kvikkleire, se vedlegg 1.

BEGREPER/DEFINISJONER

Kvikkleire, blir flytende ved omrøring

Praktisk talt all leire i Norge er avsatt i saltvann (marin leire). Saltet i porevannet er bindemiddelet i leiren. Gjennom de siste 8 – 10 000 år har det skjedd en gradvis utvasking av saltet. Når saltet forsvinner blir leiren kvikk. Effekten av at saltet er borte er at leiren blir flytende ved omrøring, når den blir overbelastet eller kommer i bevegelse. Det er denne egenskapen som gjør at skred i kvikkleire kan få så stor utstrekning. Uforstyrret kvikkleire har tilnærmet samme styrke som en ikke kvikk leire. En kvikkleire er altså en vanlig marin leire der saltet er vasket ut. I teorien kan all marin leire bli kvikk.

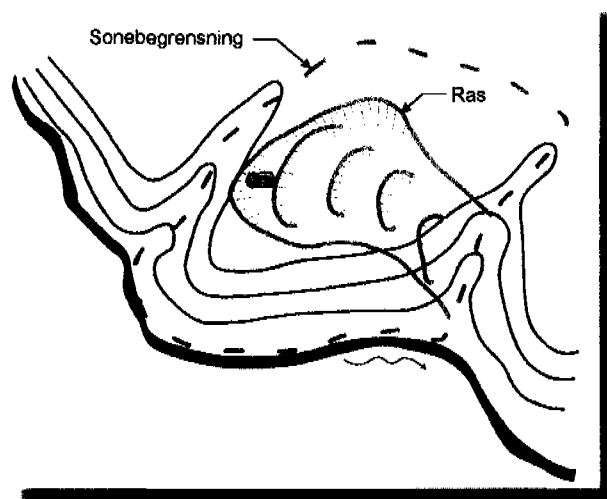
Kvikkleire kan gjenvinne sin styrke ved tilsetning av salt til leiren. Tilsetning av kalk/segment har en ennå gunstigere innvirkning på styrkeegenskapene til leiren. Kalk/segmenttilsetning har derfor gjennom de siste 20-30 årene blitt en mye anvendt grunnforsterkningsmetode i bløte sensitive leirer.

Kvikkleiresone, angir antatt maksimal utbredelse av et eventuelt kvikkleireskred

En kvikkleiresone angir et mulig skredfarlig område. Som oftest går sonen ned mot et vassdrag. Størrelsen på en sone er basert på topografiske kriterier, samt i de fleste tilfelle også resultatet av enkle geotekniske undersøkelser. En sone angir antatt maksimal utbredelse av et skred. Maksimal utbredelse kan bare inntreffe dersom grunnforholdene er mest mulig ugunstige i hele sonen.

Supplerende undersøkelser vil ofte vise at forholdene er mindre ugunstige enn antatt. Resultatet av supplerende undersøkelser kan derfor bli at en sone:

- Utgår
- Begrenses i utstrekning
- Får en lavere faregradklassifisering.

Det skal påpekes at det kan være skredfarlige områder også utenfor sonene. Skred utenfor sonene vil i de fleste tilfelle få vesentlig mindre omfang enn skred innenfor sonene, mindre enn 10 dekar. **Kvikkleireskred, kan berøre hele sonen.**

Skred i kvikkleire skiller seg ut fra skred i ikke kvikke leirer ved at utstrekningen kan bli meget stor, skredene skjer hurtig samt at det sjelden gis forvarsel. Dette tilsier at aktsomhetsnivået må være høyt ved anleggsvirksomhet i en kvikkleiresone.

Et skred i en kvikkleiresone kan ramme områder som ligger langt fra utløsningsstedet. For å sikre seg mot skred ved bygging i en kvikkleiresone, må det derfor evalueres hvorvidt skred utl øst på andre deler av sonen kan ramme prosjektet. Det er derfor ikke tilstrekkelig å analysere sikkerheten for skred lokalt. ROS – analyse er et egnet verktøy til å analysere stabilitetsforholdene.

ROS-analyse

For å kunne redusere omfang og skader av uønskede hendelser, som for eksempel leirskred, er det en forutsetning at risiko og sårbarhet kartlegges før utbygningsprosjekter igangsettes.. Risiko- og sårbarhetsanalyser (ROS-analyser) er utviklet for dette formålet. ROS-analyser utføres for "nåsituasjonen" og for "situasjonen etter utbygging", slik at effekten av gjennomføringen av utbyggingsplaner kan fremgå. ROS-analysen vil avdekke risikonivået. For partier med uakseptabelt risikonivå må det gjennomføres tiltak for å redusere risikoen. Aktuelle tiltak kan være: supplerende grunnundersøkelser med reviderte stabilitetsanalyser, endring av topografien (gjenfylling av raviner/nedplanering av rygger), forbedre grunnens geotekniske egenskaper (kalk-/sementpeler) eller foreta endringer i planene.

Risiko er produktet av sannsynligheten (faregraden) for og konsekvensene av hendelsen. Sårbarhet uttrykker et systems evne til å fungere når hendelser oppstår.

NGI har utviklet en kvalitativ metode for kartlegging av risiko for skred i områder med kvikkleire, hvor faregrad og konsekvens evalueres for hver enkelt sone basert på poengverdier. Metoden er beskrevet i /1/.

Referanseliste:

/1/ NGI. Vurdering av risiko for skred. Metode for klassifisering av faresoner, kvikkleire. Rapport 20001008-2, Revisjon 2 datert 16.desember 2002.

Vedlegg: Sikkerhetsmessige vurderinger ved små inngrep i/ved skråninger i kvikkleire

---

VEDLEGG B

Vedlegg B

Veiledning ved små inngrep i kvikkleiresoner

Veiledningen legger opp til at sikkerhetsmessige vurderinger av små inngrep i kvikkleiresoner skal kunne gjennomføres av kommuners tekniske etat og landbrukskontor. Det er gitt råd om hvordan ulike inngrep kan gjennomføres slik at faren for store skred ikke blir vesentlig forverret. Prinsippkissene er ment som et hjelpemiddel til å identifisere problemer som man i ulike situasjoner står overfor.

Inngrep i kvikkleiresoner vil ofte innebære en stabilitetsforverring. Konsekvensene kan være dramatiske. Selv relativt små inngrep vil erfaringsmessig kunne resultere i store skred: Båstadskredet i 1974, 70-80 dekar (utløst ved bakkeplanering), Rissaskredet i 1978, 330 dekar (utløst ved oppfylling) og skredet i Horneskilen i 1983, 20 dekar (utløst ved oppfylling). Det er derfor viktig at rådene gitt i det etterfølgende blir fulgt. Ved tvilstilfeller forelegges prosjektene geoteknisk rådgiver til uttalelse.

Kun faren for store skred inngår i vurderingen. Faren for lokale utglidninger i grøfter, byggegroper, gjennom fyllmasse o.l. må vurderes i hvert enkelt tilfelle.

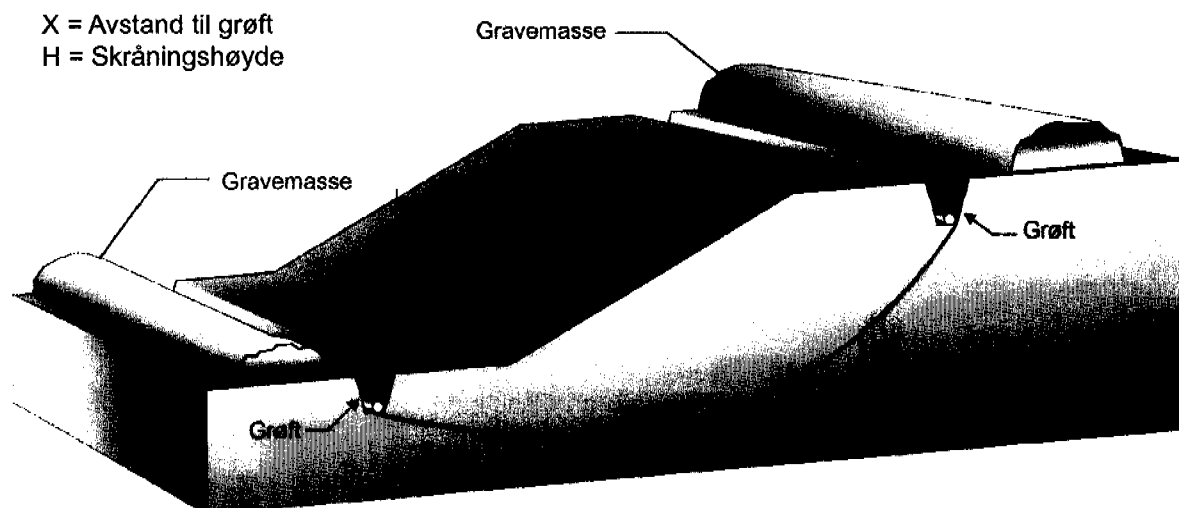
GRAVING AV GRØFTER

Dette avsnittet omhandler graving av inntil 2 m dype grøfter. Grøfter mer enn 2 m dype bør forelegges geoteknisk sakkyndig til uttalelse. Vedrørende lokal stabilitet i forbindelse med gjennomføring av grøftearbeidene, henvises til «Forskrifter ved graving og avstiving av grøfter», utgitt av Statens arbeidstilsyn.

Grøfter i ravinert terreng

Graving av grøfter i eller i nærheten av en bratt leirskråning vil ha en ugunstig innvirkning på skråningsstabiliteten. Forverringen beror på at man ved grøftingen reduserer lengden på den potensielle glideflate. Herved reduseres også skråningens stabiliserende kapasitet, se fig. 1.

Desto større avstand mellom grøft og skråning, desto mindre innvirkning på stabiliteten.

Figur 1 Ved graving av grøfter i fot og topp av bratte leirskråninger bør gravemassene plasseres vekk fra skråningen.

Grøftens innvirkning på stabiliteten kan grovt inndeles i følgende fem kategorier:

1. $X > 4H$:

Innvirkningen på skråningsstabiliteten vil være av liten betydning. Grøfter, inntil 2 m dype, kan etableres uten spesielle tiltak.

2. $4H > X > 2H$:

Innvirkningen på skråningsstabiliteten vil være av betydning. Grøfter må graves seksjonsvis med suksessiv graving og gjenfylling. Seksjonslengden bør ikke overskride 6 m. Tilbakefyllingsmassene legges ut lagvis og komprimeres (spesielt viktig for grøfter ved foten av skråninger). Gravemassene plasseres vekk fra skråningen.

3. $X < 2H$:

Innvirkningen på skråningsstabiliteten er stor. Grøfter frarådes utført uten kontakt med geoteknisk sakkyndig. Se for øvrig pkt. 2.2.1 «Lukking av bekker».

4. *I skråningens koteretning:*

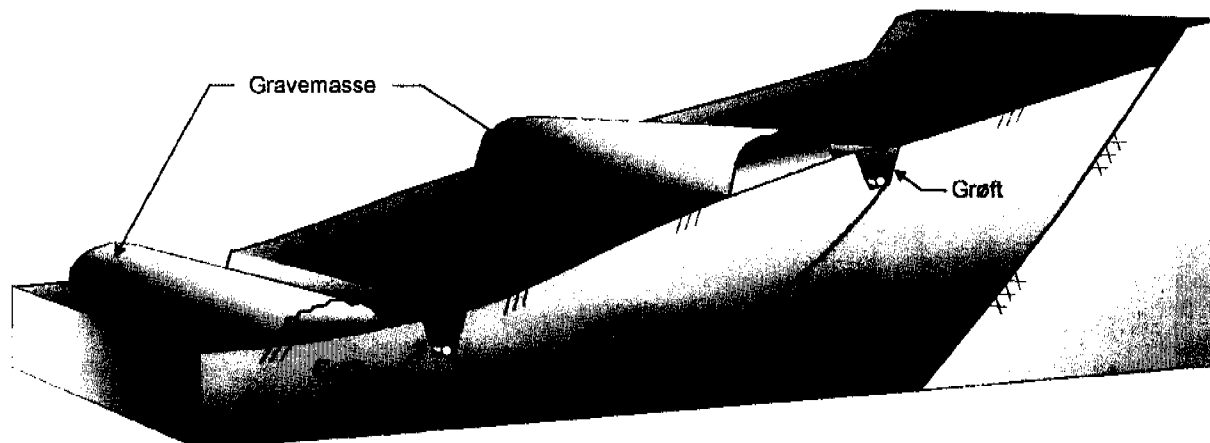
Innvirkningen på skråningsstabiliteten er meget stor. Grøfter frarådes utført uten kontakt med geoteknisk sakkyndig.

5. *I skråningens fallretning:*

Innvirkningen på skråningsstabiliteten er begrenset. Grøfter graves seksjonsvis med suksessiv graving og gjenfylling. Seksjonslengden bør ikke overskride 6 m. Tilbakefyllingsmassene legges ut lagvis og komprimeres.

Grøfter i jevnt hellende terreng

Graving av grøfter vil ha en ugunstig innvirkning på sikkerheten. Forverringen beror på at grøftingen reduserer lengden på den potensielle glideflate og således reduserer skråningens stabiliserende kapasitet, fig. 2.

Figur 2 Jevnt hellende terreng med grøfter

I terreng med jevn helning vil grøftens innvirkning på skråningsstabiliteten som regel være tilnærmet uavhengig av om plasseringen er langt nede eller høyt oppe i skråningen.

I skråningens koteretning:

Innvirkningen på skråningsstabiliteten er av betydning. Grøfter graves seksjonsvis med suksessiv graving og gjenfylling. Seksjonslengden bør ikke overskride 6 m. Tilbakefyllingsmassene legges ut lagvis og komprimeres. Gravemassene plasseres nedenfor grøften og i avstand fra denne tilsvarende minst 2 x grøftedybden.

I skråningens fallretning:

Innvirkningen på skråningsstabiliteten er begrenset. Grøfter graves seksjonsvis med suksessiv graving og gjenfylling. Seksjonslengden bør ikke overskride 12 m.

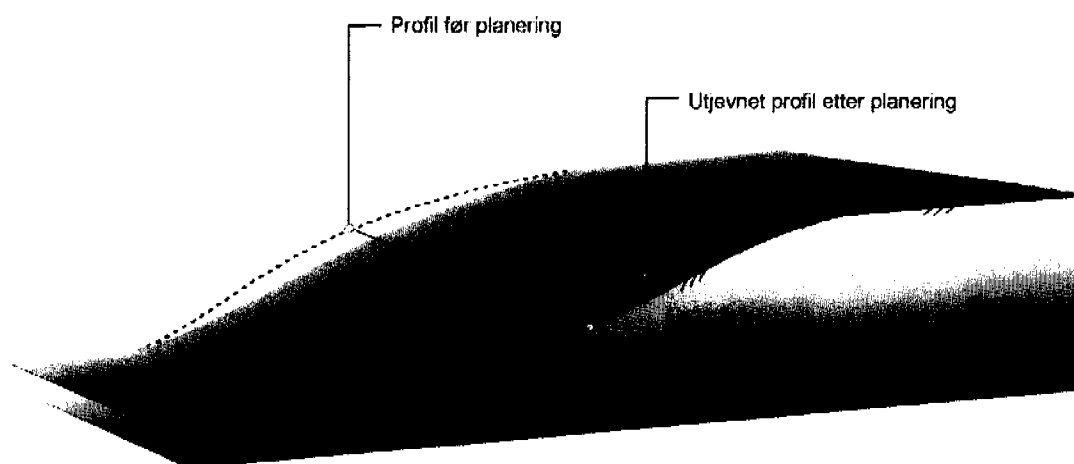
BAKKEPLANERING

Dette avsnittet omhandler planeringsarbeider, med massevolum mindre enn 1000 m³ eller areal mindre enn 10 dekar. Arbeider som faller utenfor nevnte kriterier forutsettes forelagt geoteknisk sakkyndig til uttalelse. Likeledes forutsettes det at alle permanente planeringsarbeider skal resultere i en uendret eller forbedret stabilitet. I forbindelse med ethvert bakkeplaneringsprosjekt er det imidlertid vanskelig å unngå en stabilitetsforverring under enkelte faser av arbeidet. De etterfølgende retningslinjer er utarbeidet med spesiell vekt på å unngå slike midlertidige stabilitetsforverringer.

Det foreligger allerede en veiledning om utførelse av bakkeplaneringsarbeider: «Aktuelt fra Landbruksdepartementets opplysningstjeneste», nr. 2 og nr. 4, 1974". Kapitlet om skredfare vil fortsatt være retningsgivende for planeringsarbeider utenfor potensielt skredfarlige områder.

Stabilitetsforhold etter ferdig planering

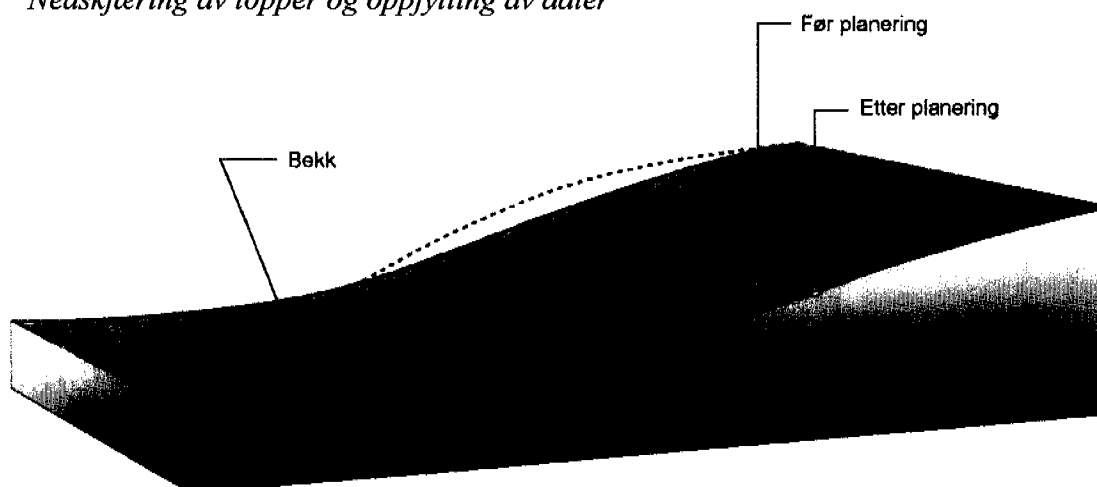
1. Utjevning av mindre lokale rygger og søkk ved sideveis forskyvning av masser

Figur 3 Sideveis planering ved utjevning av mindre lokale rygger og søkk har liten innvirkning på stabiliteten

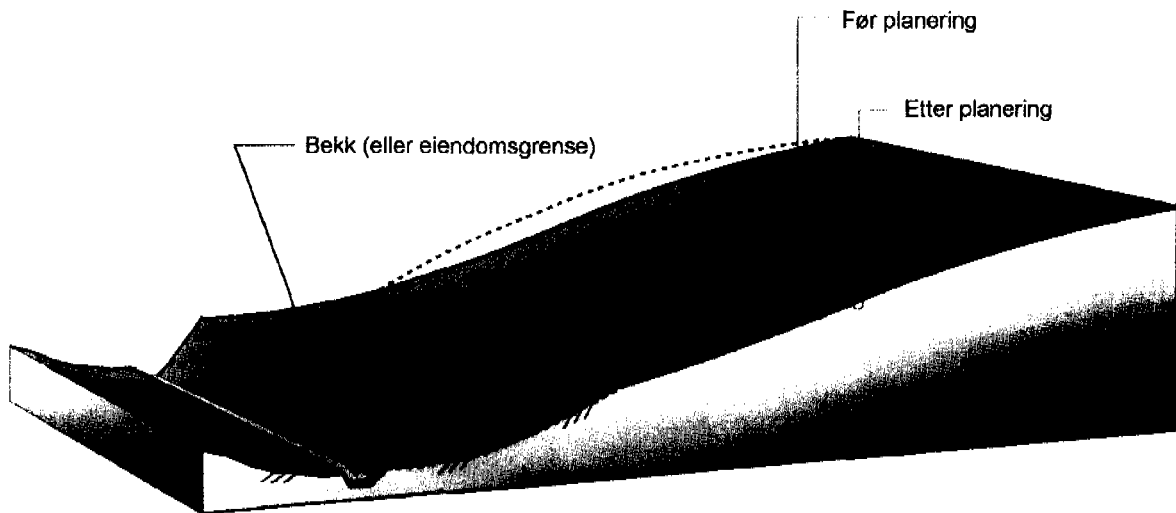
Arbeidet har liten innvirkning på skråningens totale stabilitet og kan utføres når det ikke legges opp større massedepoter under arbeidet.

2. Nedskjæring av topper og oppfylling av daler

Figur 4 Planering ved oppfylling av dalbunnen forbedrer stabiliteten

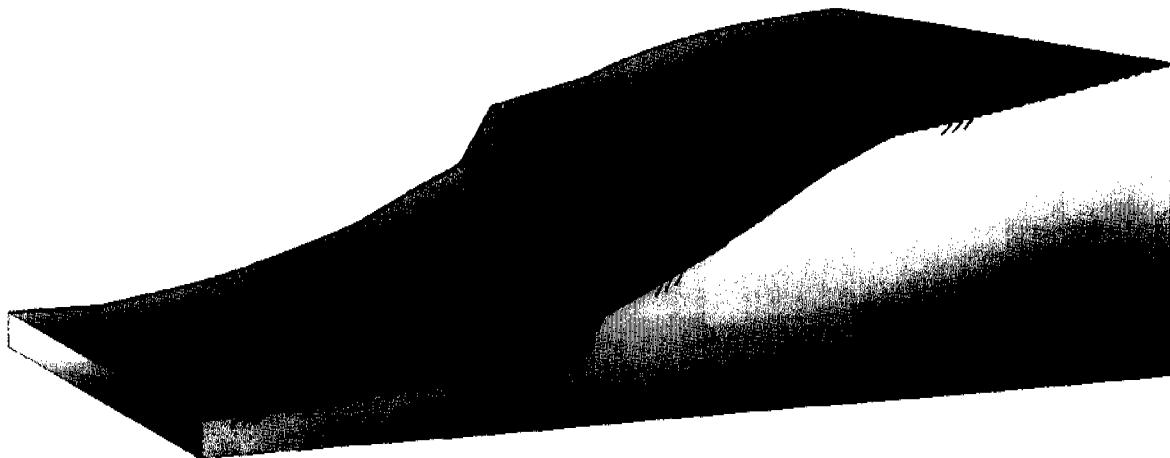
Arbeidet har positiv innvirkning på skråningens totale stabilitet og kan gjennomføres under forutsetning av at bekkelukkingen ikke medfører nevneverdig stabilitetsforverring. Dette er behandlet nærmere i avsnitt 3.2.1.

Figur 5 Oppfylling som avsluttes mot bekk, eiendomsgrense o.l. kan forverre stabiliteten

Fyllingen vil forverre den lokale stabiliteten ved bekken, og kan utløse skred som forplanter seg videre bakover. Dette kan igjen resultere i en større skredutvikling i bakenforliggende områder. Planene bør forelegges geoteknisk sakkyndig til uttalelse før påbegynnelse.

3. Oppstramming av eksisterende skråning

Figur 6 Oppstramming av skråning ved utfylling fra topp eller utgraving i fot medfører forverring av stabiliteten.

Inngrepene, enkeltvis eller samlet, vil forverre skråningsstabiliteten og kan utløse skred. Store områder kan bli berørt. Inngrepene bør forelegges geoteknisk sakkyndig til uttalelse og vil normalt betinge at grunnundersøkelser utføres.

Stabilitetsforhold under planeringsarbeidet

Ved bakkeplaneringsarbeider tar man generelt sikte på nedskjæring av høyereliggende partier og oppfylling av de lavereliggende. Som regel vil derfor bakkeplanering, når den er ferdig utført, kunne innebære en betydelig forbedring av stabilitetsforholdene i et område.

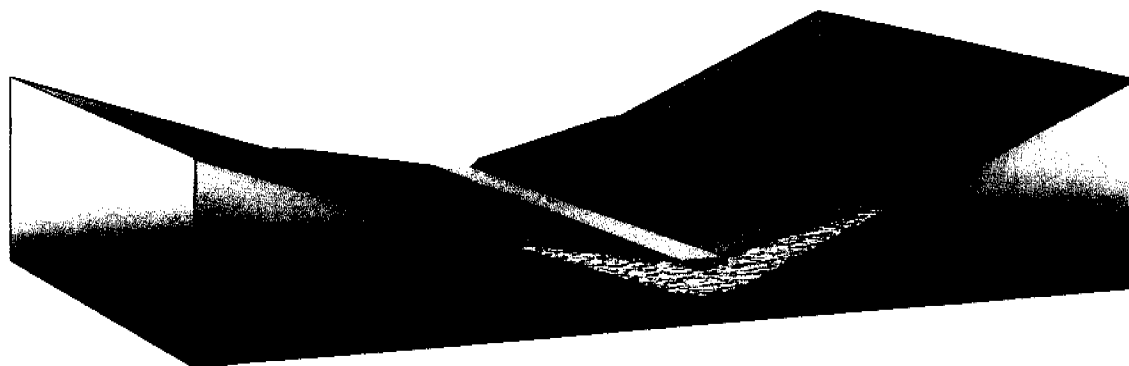

Ofte vil faren for skred være størst i forbindelse med utførelsen av selve planeringsarbeidene. Faktum er at i de fleste tilfeller der bakkeplanering har medført skred, har skredene skjedd som følge av midlertidig stabilitetsforverring under flytting av jordmasser. Det er derfor nødvendig at slike arbeider gjennomføres etter retningslinjer som ivaretar den stabilitetsmessige sikkerheten. De arbeidsoperasjonene som er anbefalt i det etterfølgende kan av denne grunn virke noe urasjonelle og kostnadskrevende, men anses nødvendige ut fra en sikkerhetsmessig vurdering.

1. Etablering av nytt bekkeløp oppå oppfyllingen

Etablering av nytt bekkeløp oppå oppfyllingen betinger lite graving/ tilrettelegging langs skråningsfot forut for oppfylling og er således stabilitetsmessig en gunstig løsning, se fig. 7.

Det er også andre grunner for å velge denne løsningen. Bekker skaper variasjon i landskapet, og mange planter og dyr er knyttet til bekkedragene. Videre bidrar åpne bekker til redusert forurensning nedstrøms, fordi den naturlige renseprosessen i vannet er avhengig av lys. Åpne bekker gir også mindre fare for flomskader, både fordi de normalt har større kapasitet for flomvannet, og fordi de gir bedre muligheter til å kontrollere avrenningsforholdene i flomsituasjoner enn lukkede systemer. Løsningen er benyttet med stort hell mange steder, bl.a. i forbindelse med NVEs sikringstiltak mot leirskred. Både internasjonalt og i en del byer/tettsteder i Norge har en sett verdien av det åpne vannet, og mange steder brukes betydelige ressurser på å gjenåpne tidligere lukkede vassdrag.

Figur 7 Etablering av nytt bekkeløp oppå oppfyllingen er en god løsning både geoteknisk og miljømessig

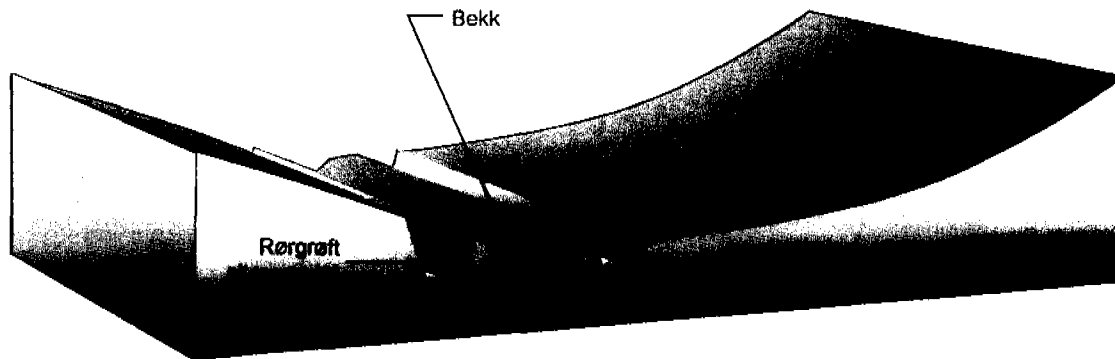
2. Lukking av bekker

I noen tilfeller kan det være ønskelig legge bekken i rør. Dette må utføres før oppstart av oppfyllingsarbeidene og kan således være en kritisk fase for stabiliteten. Det er først og fremst to forhold en skal være oppmerksom på i denne forbindelse:

Bekkeløpet må renskes for å sikre et stabilt underlag for rørene. Dersom dette innebærer en utdypning av løpet, må arbeidet utføres i seksjoner med maks. 6 m seksjonslengder. Ved utdypninger på mer enn 0,5 m bør geoteknisk sakyndig kontaktes.

Det kan være ønskelig å rette ut rørgrøften i forhold til bekketraséen. Dette kan gjøres dersom en unngår undergraving av skråningen. Ved undergraving av skråningen på kortere eller lengre partier bør geoteknisk sakyndig kontaktes, se fig. 8 alternativ a og b. Se også «GRAVING AV GRØFTER».

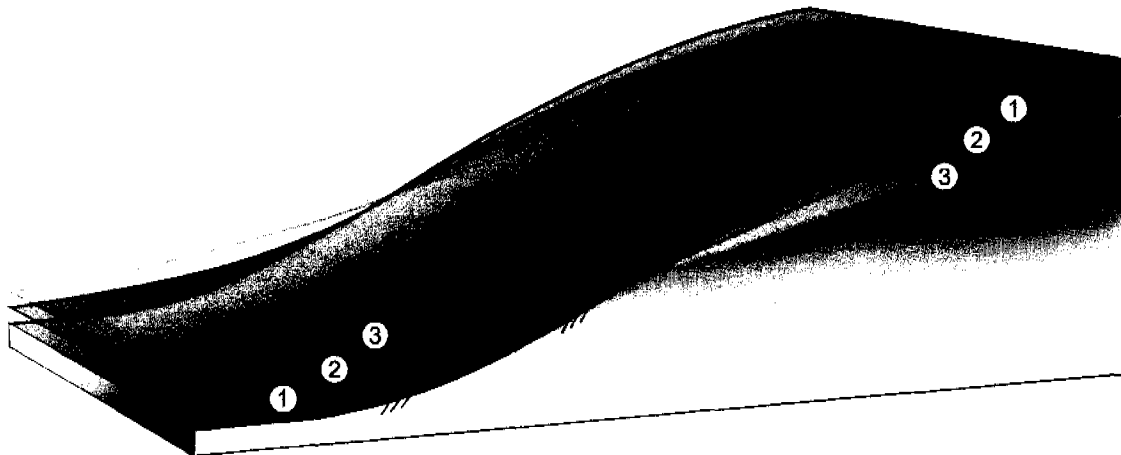
Det skal bemerkes at det finnes flere eksempler på at lukking av bekker har ført til betydelige skader som følge av oversvømmelse, enten fordi kulvertene er underdimensjonerte, eller fordi de tilstoppes.

Figur 8 Lukking av bekkeløp. Rørgroftalternativ «a» reduserer sikkerheten vesentlig og betinger vurdering av geoteknisk sakkyndig. Alternativ «b» har liten innvirkning på sikkerheten og kan gjennomføres.

3. Masseforflytning

I hovedsak bør planering i skredfarlige områder skje ved at massene for hvert skjær med doseren, skyves fra toppen av skråningen og helt ned i bunnen. Derved vil man helt kunne unngå midlertidige depoter og tipper, se fig. 9 a og b.

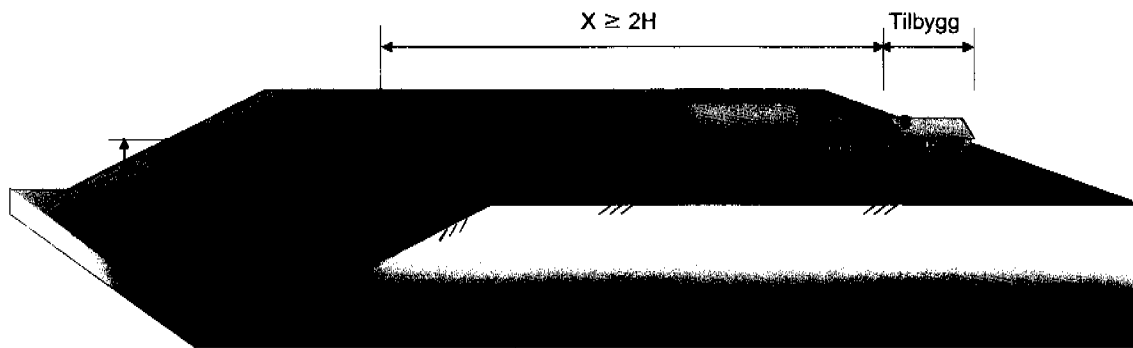
Figur 9 Planering av skråninger bør skje ved flåvis nedskjæring

NY BEBYGGELSE

Ved nye byggeprosjekter i områder med potensiell fare for kvikkleireskred forutsettes at nødvendige grunnundersøkelser utføres på forhånd. Det etterfølgende er derfor begrenset til å gjelde mindre tilbygg og nødvendig nybygging i tilknytning til eksisterende bebyggelse. En absolutt betingelse er at stabiliteten ikke forverres på grunn av bebyggelsen.

I ravinert terreng

I ravinert leirterreng, se fig. 10, må nybygget ligge i en avstand av minst 2 x ravinedybden fra topp skråning. Ved kortere avstand til topp skråning bør geoteknisk sakkyndig kontaktes. For å unngå tilleggsbelastning på grunnen, bør vekten av utgravede masser for kjeller minst tilsvare vekten av tilbygget. Gravemassene transporteres direkte bort fra området til sikkert deponeringssted.

Figur 10 Ny bebyggelse i ravinert leirterreng

I jevnt hellende terreng

I jevnt hellende terreng vil stabilitetskonsekvensene kunne være betydelige, slik at geoteknisk sakkyndig bør kontaktes på forhånd.

ANLEGG AV VEGER

Dette avsnittet omhandler nødvendig omlegging av mindre gårdsveger. Etablering av nye gjennomfartsveger i potensielt skredfarlige områder betinger grunnundersøkelser.

I ravinert terreng

Vegtraséer bør legges lengst mulig bort fra skråningstopp. Gravemassene fjernes fra området før bærelagsmassene kjøres ut. Veger nærmere enn 2H fra skråningstopp forelegges geoteknisk sakkyndig til uttalelse.

I jevnt hellende terreng

Vegtraséer bør helst legges i terrengets fallretning. Veger som legges parallelt med skråningen eller på skrå i forhold til fallretningen, bør tilpasses topografien slik at skjæringer og fyllinger blir minst mulig. I tvilstilfeller anbefales det å ta kontakt med geoteknisk sakkyndig.

DEPONERING AV MASSER

De skraverte områdene på oversiktskartene angir potensiell fare for kvikkleireskred og må aldri benyttes som deponeringssted for fyllmasser, uten at de inngår i en plan for stabilisering av et område. Ofte benyttes nettopp raviner som tippsted for avfallsmasser i forbindelse med nydyrking, riving av gammel bebyggelse o.l. Slik ukontrollert deponering kan forverre stabiliteten betydelig og bør unngås. Konsekvensene kan bli svært alvorlige.

Angående utfylling for stabilisering av raviner, henvises til avsnitt 3: «BAKKEPLANERING», hvor aktuelle framgangsmåter er skissert.

Kontroll- og referanseside/ Review and reference page

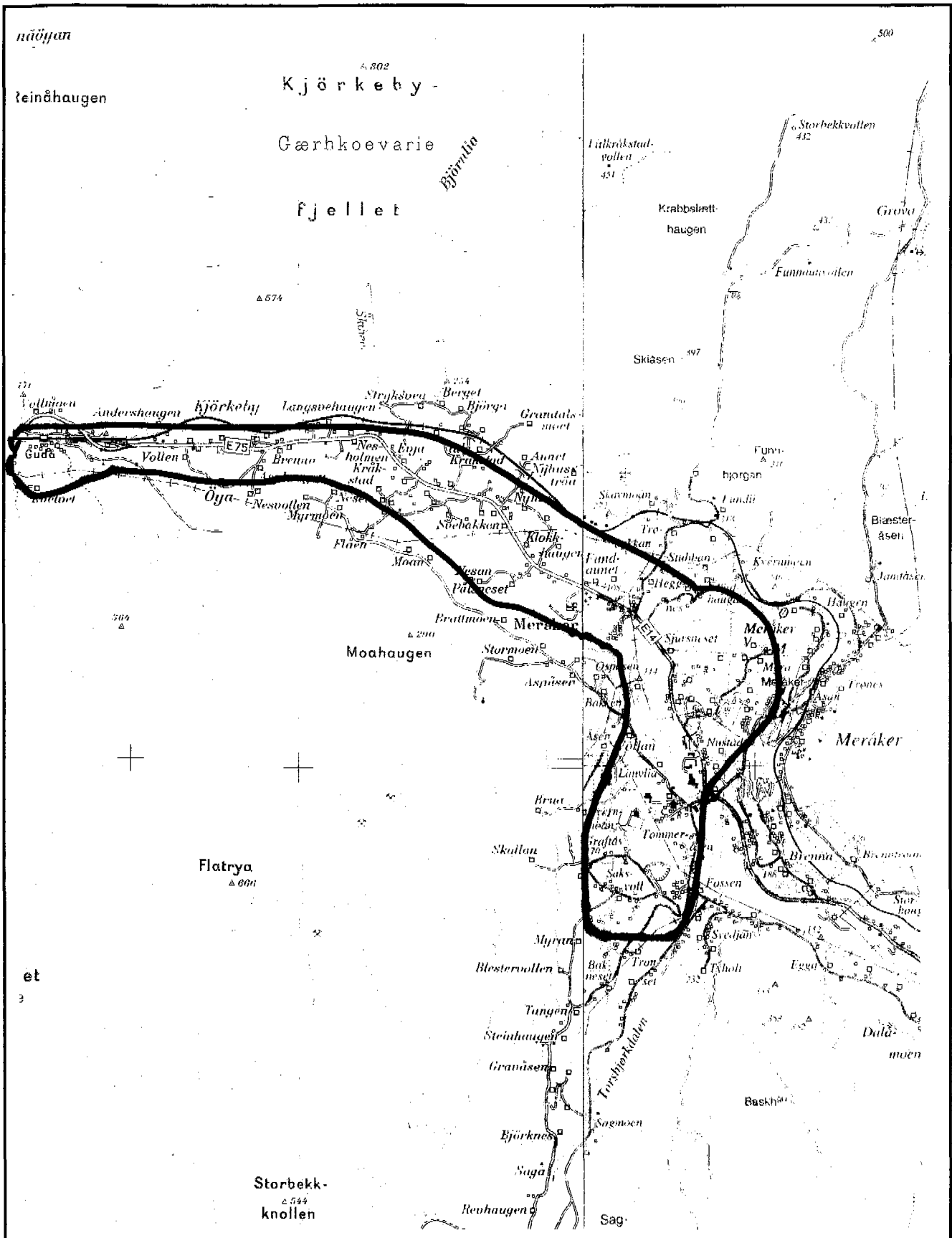
Oppdragsgiver/Client Norges geologiske undersøkelse		Dokument nr/Document No. 20041429-1
Kontraksreferanse/ Contract reference	Avtaledokument om Kartlegging av fare- og risikosoner for kvikkleireskred, 2004	Dato/Date 10. oktober 2005
Dokumenttittel/Document title Fare for kvikkleireskred, Meråker kommune Kartlegging og klassifisering av fareområder Prosjektleder/Project Manager Odd Gregersen Utarbeidet av/Prepared by Odd Gregersen		Distribusjon/Distribution ☐ Fri/Unlimited ☒ Begrenset/Limited ☐ Ingen/None
Emneord/Keywords Skred, kvikkleire, faresone, risiko		
Land, fylke/Country, County Norge, Nord Trøndelag Kommune/Municipality Meråker Sted/Location Meråker Kartblad/Map N 50, 172 I Meråker og 1721 IV Flornes UTM-koordinater/UTM-coordinates 32VPR375310-32VP340360		Havområde/Offshore area Feltnavn/Field name Sted/Location Felt, blokknr./Field, Block No.

Kvalitetssikring i henhold til/Quality assurance according to NS-EN ISO9001							
Kon- trollert av/ Reviewed By	Kontrolltype/ Type of review	Dokument/Document		Revisjon 1/Revision 1		Revisjon 2/Revision 2	
		Kontrollert/Reviewed		Kontrollert/Reviewed		Kontrollert/Reviewed	
		Dato/Date	Sign.	Dato/Date	Sign.	Dato/Date	Sign.
OAH	Helhetsvurdering/ General Evaluation *	10/10-05	<i>[Signature]</i>				
	Språk/Style						
	Teknisk/Technical - Skjønn/Intelligence - Total/Extensive - Tverrfaglig/ Interdisciplinary						
	Utforming/Layout						
OG	Slutt/Final	19/10-05	<i>[Signature]</i>				
	Kopiering/Copy quality						
* Gjennomlesning av hele rapporten og skjønsmessig vurdering av innhold og presentasjonsform/ On the basis of an overall evaluation of the report, its technical content and form of presentation							

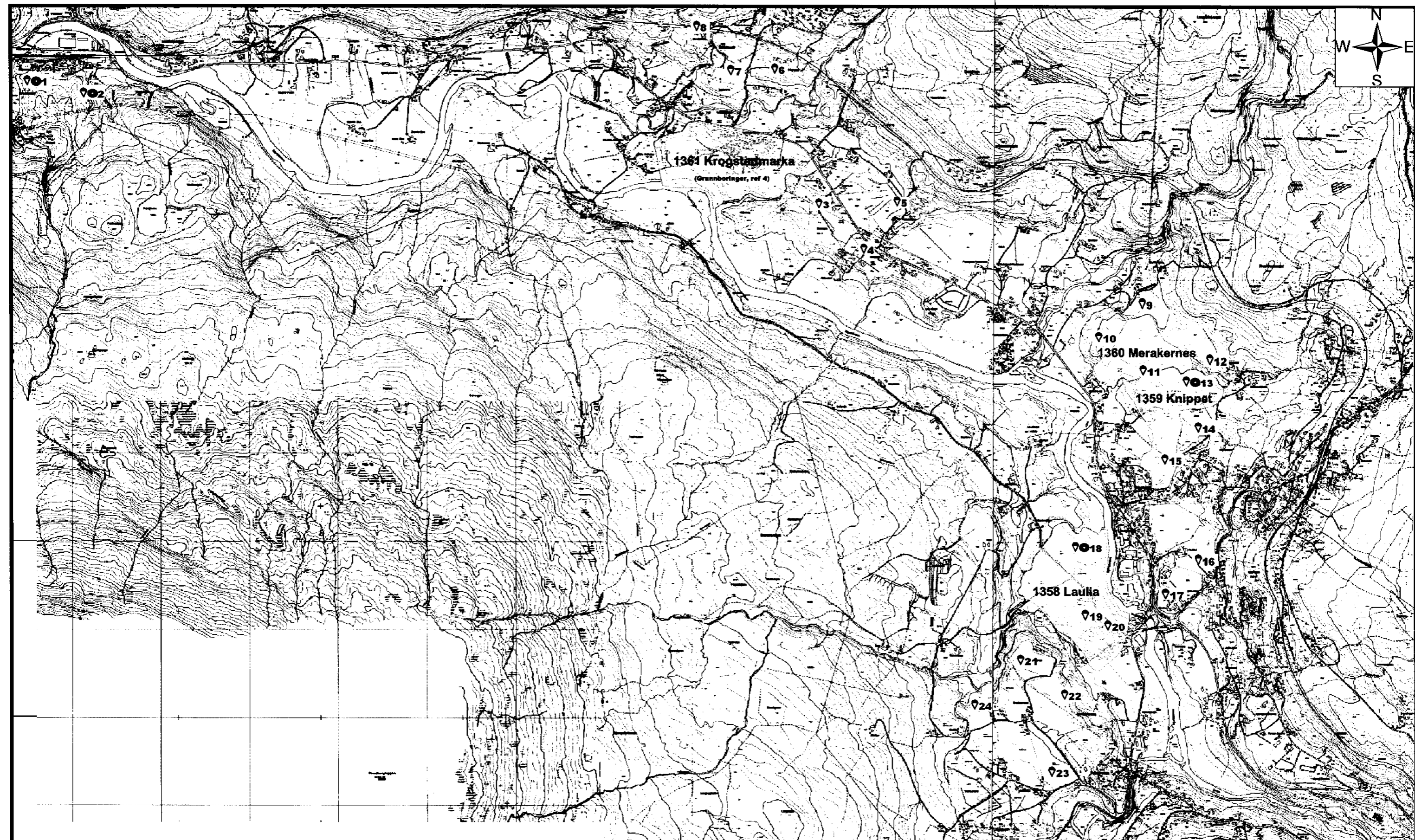
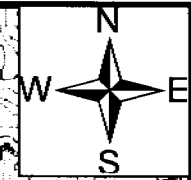
Dokument godkjent for utsendelse/ Document approved for release	Dato/Date 10/10-05	Sign. <i>[Signature]</i>
--	--------------------	--------------------------

KARTBILAG

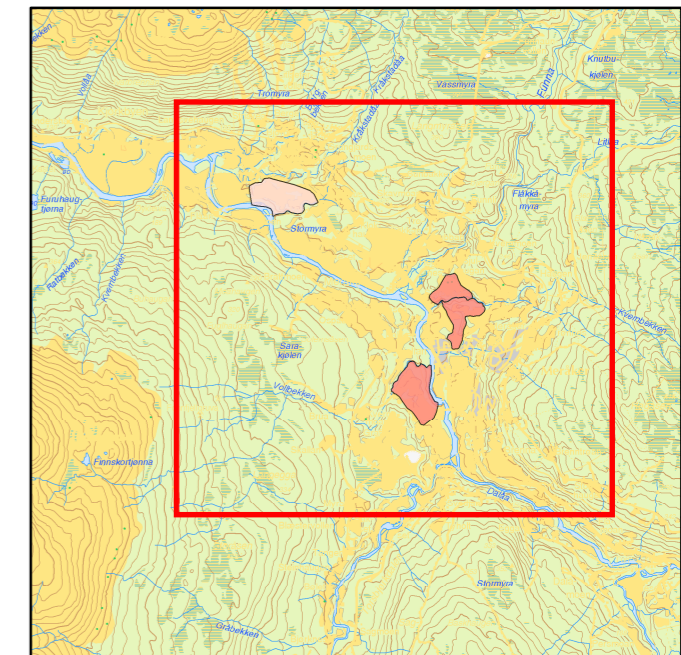
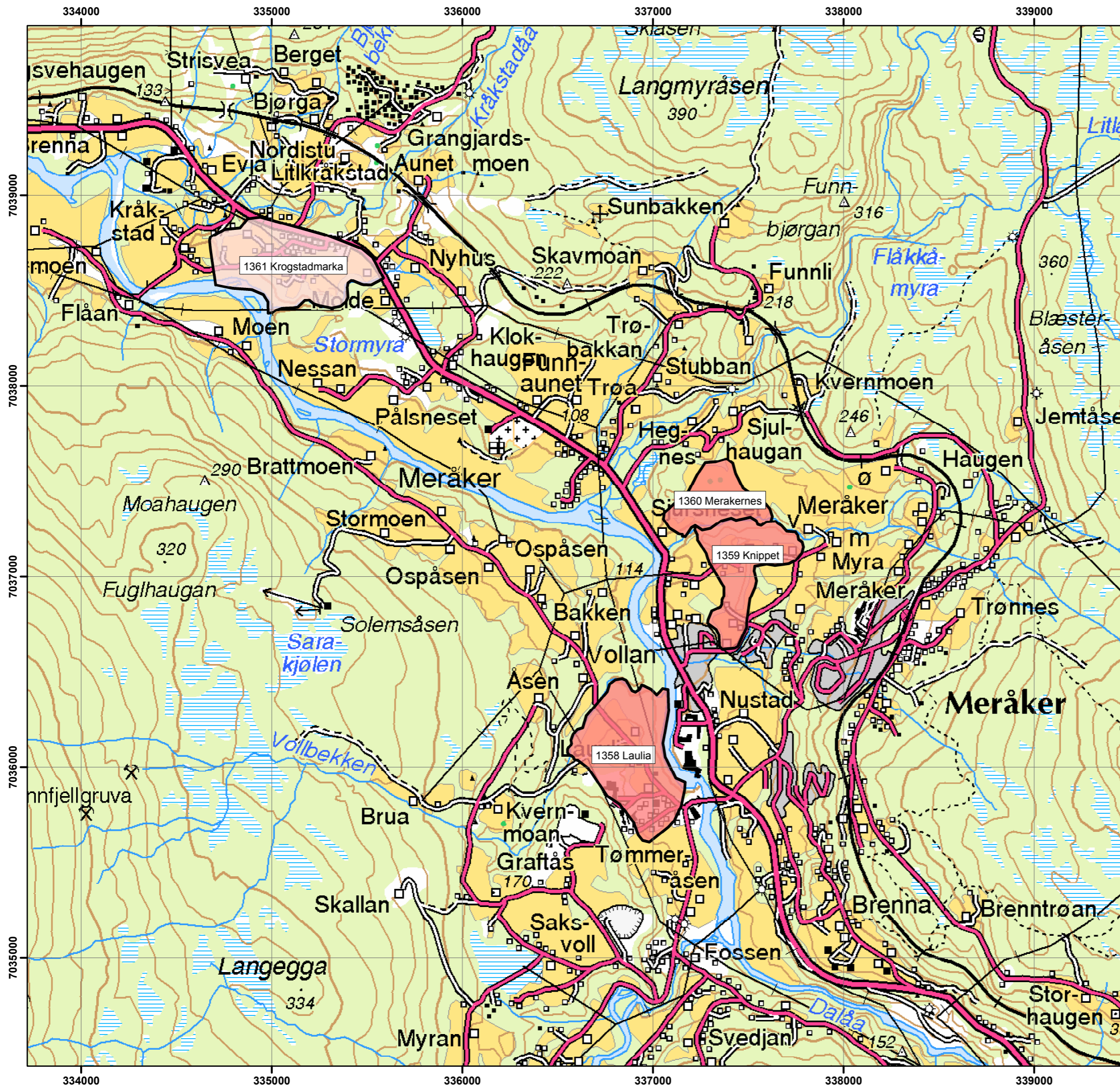
FARE FOR KVIKKLEIRESKRED, MERÅKER KOMMUNE	Rapport nr. 20041429-1	Figur nr. 01
Oversiktskart	Tegner OG	Dato 2005-09-28
M = 1 : 50 000	Kontrollert ØAH Godkjent OG	

Tegnforklaring	
Dreietrykksøndering	
Prøveserie	

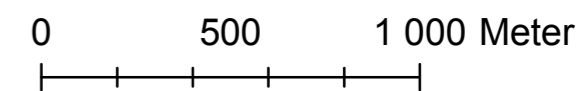
Fare for kvikkleireskred, Meråker kommune	
Situasjonskart m/borplan og inntegnede faresoner	Dato 10.10.05 20041429-1
Målestokk 1:20000	Kartbilag O2
	Tegnet OG
	Kontrollert OAH
	Godkjent OG

Tegnforklaring

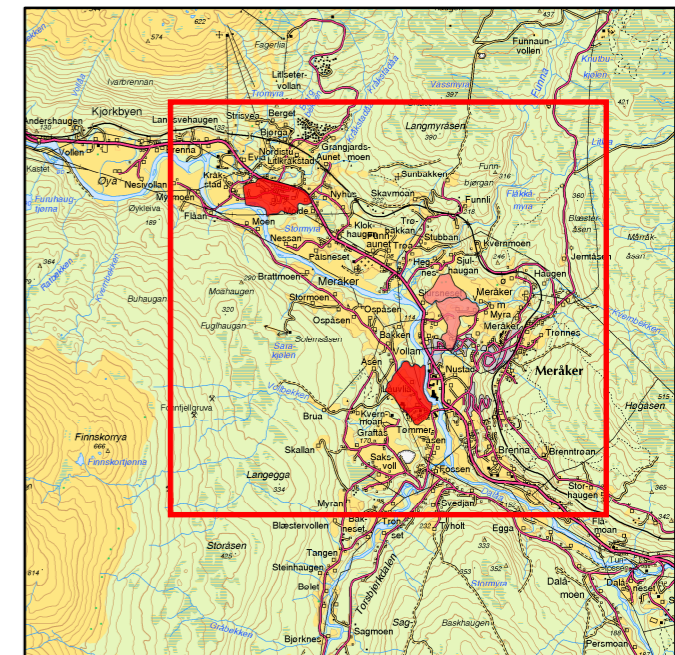
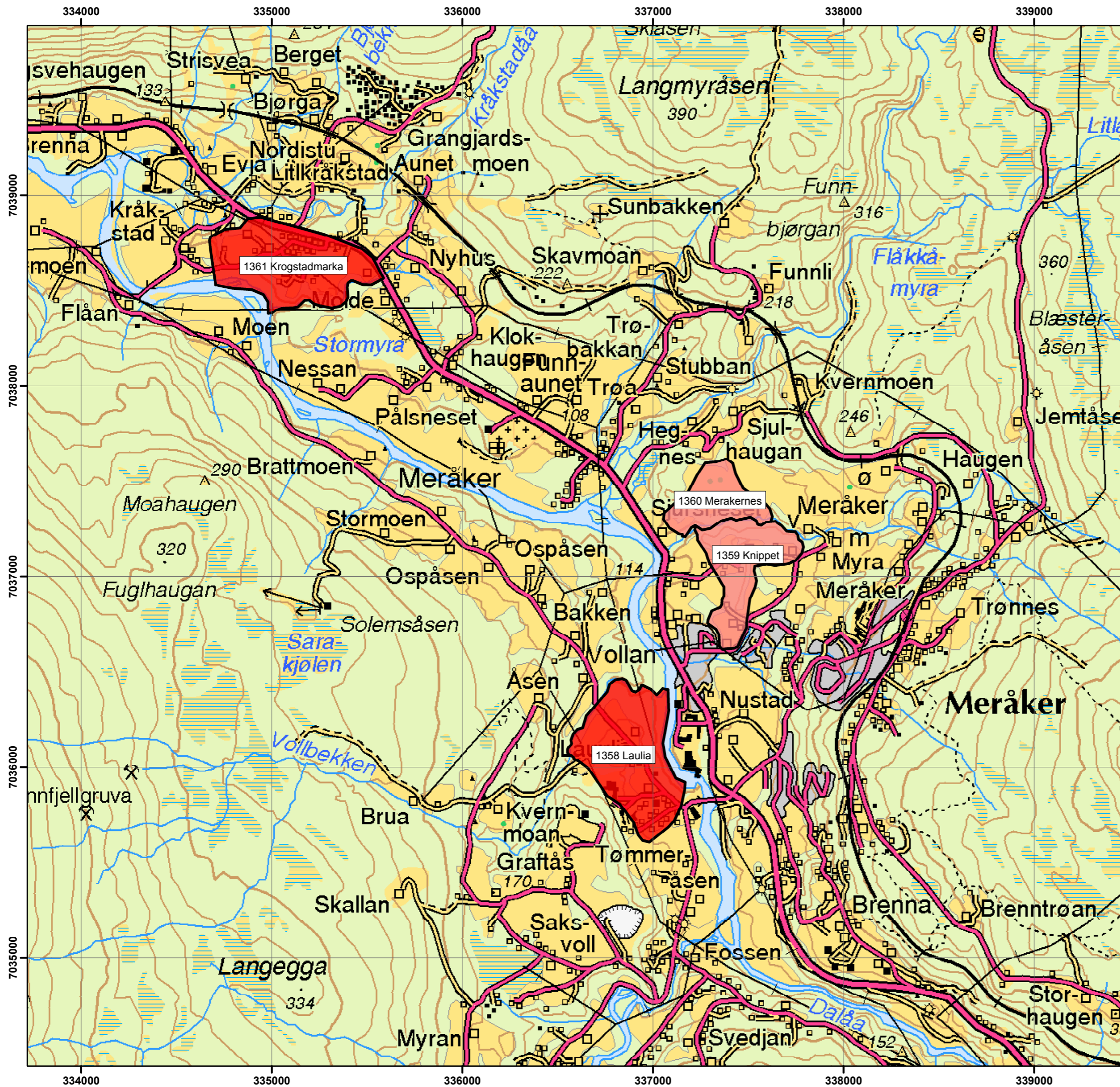
Faregrad

- Lav
- Middels
- Høy

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE			
FARE FOR KVIKKLEIRESKRED		Rapportnr. 20041429-1	Kartblad nr. 3
Faregradkart, Meråker kommune Målestokk hovedkart 1 : 20 000 Målestokk oversiktskart 1 : 100 000		Utlært EMP	Dato 2005-10-10
		Kontrollert OAH	
		Godkjent OG	
Datum: EUREF89, Kartprojeksjon: UTM, Sone: 33			

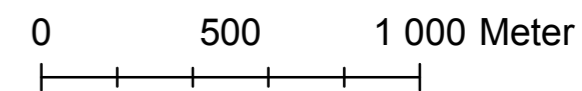

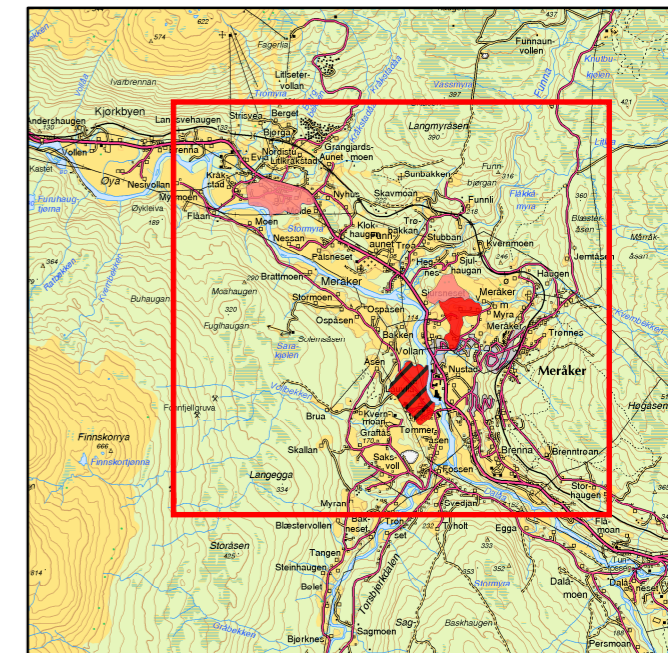
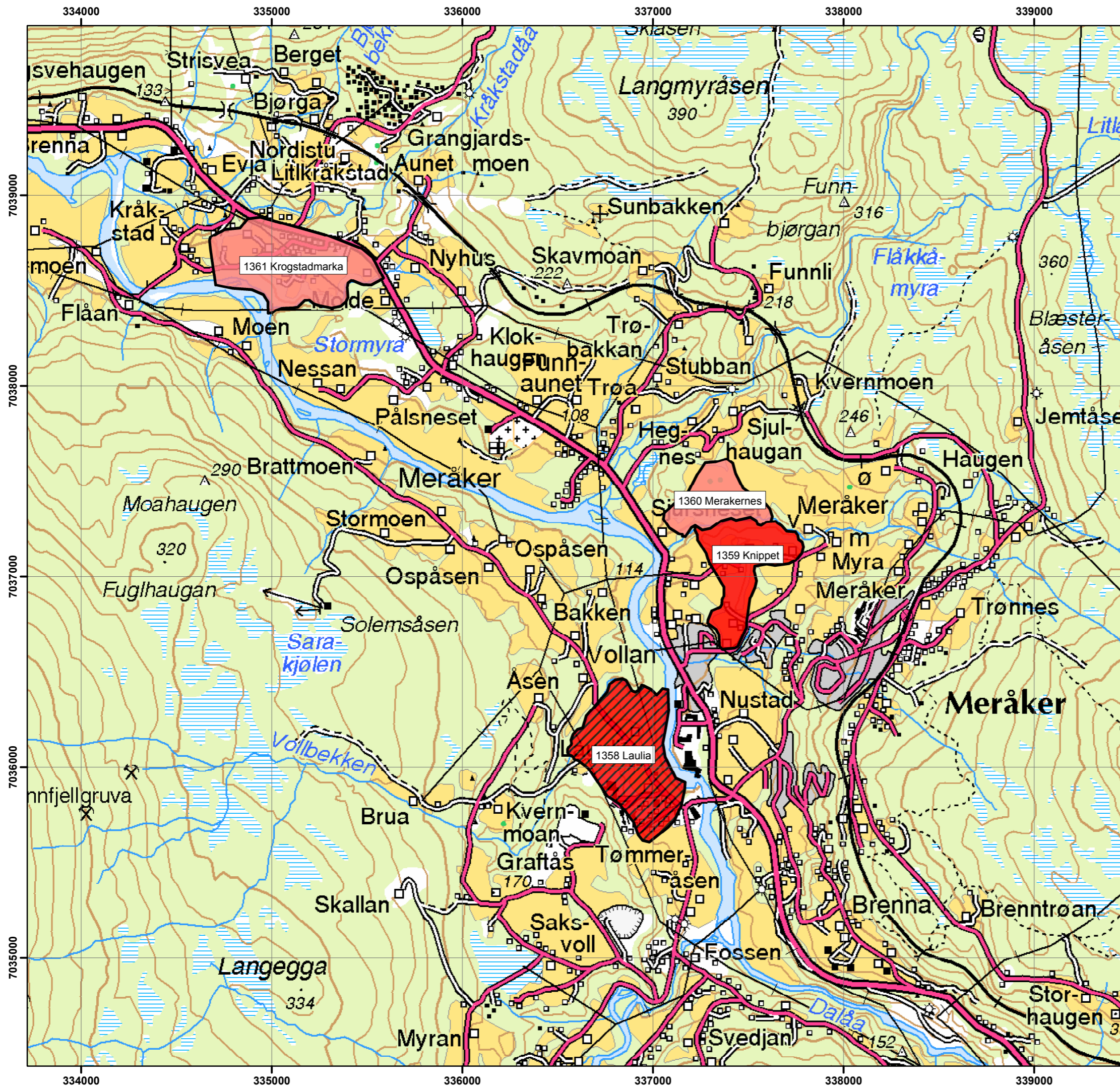
Tegnforklaring

Konsekvensklasse

- Mindre alvorlig
- Alvorlig
- Meget alvorlig

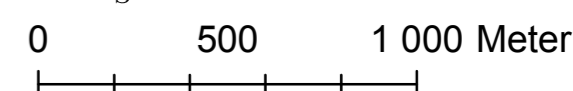
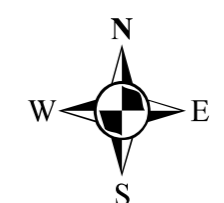
NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE			
FARE FOR KVIKKLEIRESKRED		Rapportnr. 20041429-1	Kartbilag nr. 4
Konsekvenskart, Meråker kommune Målestokk hovedkart 1 : 20 000 Målestokk oversiktskart 1 : 100 000		Uttært EMP	Dato 2005-10-10
Datum: EUREF89, Kartprojeksjon: UTM, Sone: 33		Kontrollert OAH	
		Godkjent OG	

Tegnforklaring

Risikoklasse

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

Rev.	Endring, utvidning	Uttent	Kontrollert	Godkjent	Dato
------	--------------------	--------	-------------	----------	------

NORGES GEOLOGISKE UNDERSØKELSE		
FARE FOR KVIKKLEIRESKRED	Rapportnr. 20041429-1	Kartblad nr. 5
Risikokart, Meråker kommune Målestokk hovedkart 1 : 20 000 Målestokk oversiktskart 1 : 100 000	Uttent	Dato 2005-10-10
	Kontrollert	
	Godkjent	
	OG	
Datum: EUREF89, Kartprojeksjon: UTM, Sone: 33		